

i en anbringelse uden for hjemmet efter nr. 11. Afgrænsningen må bero på, om der er behov for den opfølgning og hertil hørende beslutningskompetence for kommunen, som følger af en afgørelse om anbringelse uden for hjemmet.

Ad nr. 8-10

De beløb, der ydes til forældremyndighedsindehaveren efter nr. 8 - 10, er skattefri.

Ad nr. 11

Bestemmelsen giver hjemmel til at anbringe barnet eller den unge uden for hjemmet.

En anbringelse uden for hjemmet skal vurderes i sammenhæng med de øvrige foranstaltninger, som er nævnt i nr. 1-10. For at kunne opfylde formålet med anbringelsen, jf. forslaget § 51 om udarbejdelse af en plan forud for anbringelsen, kan der derfor være behov for en kombination af foranstaltninger over for hele familien.

Til § 39

Bestemmelsen, som svarer til bistandslovens § 34, opretholder muligheden for at træffe en afgørelse som nævnt i forslaget § 38, stk. 2, nr. 1, 6 og 7, selv om forældremyndighedsindehaveren ikke ønsker foranstaltningen iværksat, når det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til barnets eller den unges særlige behov for støtte, og når formålet med foranstaltningen skønnes at kunne opnås uanset det manglende samtykke. Afgørelse herom skal træffes i et møde i det udvalg, der efter forslag til lov om retssikkerhed og administration på det sociale område varetager det pågældende sagsområde. I kommuner med magistratsordning træffes afgørelsen af vedkommende magistratsmedlem.

Kravet om, at afgørelsen skal træffes i et møde (af vedkommende magistratsmedlem) betyder, at der i disse sager er et forbud mod at delegere afgørelserne til forvaltningen.

Bestemmelsen kan kun anvendes, når det kan anses for formålstjenligt at iværksætte en foranstaltning på trods af modstanden fra indehaveren af forældremyndigheden. Der skal således foreligge forhold, der sandsynliggør, at der vil kunne opnås et positivt resultat af foranstaltningen trods den udviste modstand. Herudover skal betingelsen i forslaget § 38, stk. 1, om, at foranstaltningen skal være af væsentlig betydning af hensyn til et barns eller en ungs særlige behov for støtte, være opfyldt.

Foranstaltningen kan i princippet iværksættes uanset barnets eller den unges modstand, men i for-

hold til større børn vil det normalt ikke være hensigtsmæssigt at træffe afgørelse imod deres protest.

En afgørelse efter denne bestemmelse vil ikke kunne gennemtvinges, hvis indehaveren af forældremyndigheden modsætter sig foranstaltningen.

Til § 40

Efter bestemmelsen, der svarer til bistandslovens § 35, kan børn og unge-udvalget, når der er en åbenbar risiko for, at barnets eller den unges sundhed eller udvikling lider alvorlig skade på grund af

- 1) utilstrækkelig omsorg for eller behandling af barnet eller den unge,
- 2) vold eller andre alvorlige overgreb,
- 3) misbrugsproblemer, kriminell adfærd eller andre svære sociale vanskeligheder hos barnet eller den unge eller
- 4) andre adfærds- eller tilpasningsproblemer hos barnet eller den unge

uden samtykke fra forældremyndighedens indehaver og den unge, der er fyldt 15 år, træffe afgørelse om, at barnet eller den unge anbringes uden for hjemmet, jf. forslaget § 38, stk. 2, nr. 11. Der kan kun træffes en afgørelse, når det må anses for godtgjort, at problemerne ikke kan løses under barnets eller den unges fortsatte ophold i hjemmet.

Det centrale kriterium for at gennemføre en anbringelse tvangsmæssigt er, at der foreligger åbenbar risiko for alvorlig skade på barnets eller den unges sundhed eller udvikling. Ved sundhed forstås i denne sammenhæng barnets/den unges almentilstand, hvori der indgår ikke blot helbredsmæssige forhold, men også andre forhold af betydning for barnets/den unges trivsel.

Begreberne »åbenbar risiko« og »sundhed eller udvikling« angiver endvidere, at der skal tages hensyn til såvel barnets/den unges øjeblikkelige tilstand som til dets fremtidige opvækstbetingelser. Behovet for at beskytte børn tilsiger, at der bør være mulighed for at gribe ind inden det tidspunkt, hvor barnet/den unge er skadet i en grad, der gør det meget vanskeligt at hjælpe. Det kan derfor ikke gøres til en betingelse for tvangsmæssig anbringelse, at der kan konstateres en allerede indtruffet alvorlig skade. Bestemmelsen giver således adgang til tvangsindgreb i tilfælde af åbenbar risiko for alvorlig skade på sundhed eller udvikling. En sådan åbenbar risiko vil efter omstændighederne kunne foreligge, hvis det - på grund af forældremyndighedsindehaverens adfærd over for ældre søskende til barnet - kan fastslås, at denne er helt ude af stand til at tage vare på barnet.

Kravet om, at der skal foreligge åbenbar risiko for alvorlig skade på barnets eller den unges sundhed